

[Alfred Jensen.]

beregningen af detailpristallet. Der har været kritik af de tal, der anvendes, og der har også været kritik af den måde, hvorpå tallene benyttes. Jeg vil ikke rette kritikken mod dem, der sidder og bearbejder materialet i statistisk departement, men derimod mod de ansvarlige regeringer og ministre, der har tilrettelagt grundlaget, trukket retningslinierne op for, hvordan dette materiale skal anvendes. Der har så ofte været fremsat ønsker om at få det, man kalder et ærligt pristal. Jeg vil ikke sige, at de ønsker er gået i opfyldelse.

Når detailpristallet har været diskuteret, har naturligvis også det spørgsmål været diskuteret, om dette departement var berettiget til at gøre det arbejde, det gør på dette område, og om det overhovedet hjalp almindelige mennesker i det daglige med at få deres løn- og indtægtsforhold reguleret. Jeg mener nu ikke, man kan kæde de to ting sammen. Een ting er naturligvis det materiale, der udarbejdes af statistisk departement, en anden ting er den indflydelse, det får på lønvilkårene. Men naturligvis er dette materiale retningsgivende, og derfor er det indlysende, at spørgsmålet om detailpristallets pålidelighed fortsat vil stå i brændpunktet i diskussionen, hvor arbejdere og funktionærer, tjenestemænd og arbejdsgivere mødes.

Jeg forstår så udmærket, at når en lov er så gammel som den, vi har på dette område, trænger den til at blive revideret. Jeg må imidlertid sige, at den affattelse, lovforslaget har fået, ikke tilfredsstillende os. Det er den udstrakte bemyndigelse, ministeren søger, vi ikke er indforstået med. Jeg har ikke set nogen tilstrækkelig begrundelse for en sådan bemyndigelse, hverken i lovforslagets bemærkninger eller i fremsættelsen. Jeg ser nok, at der er udtalelser om, hvorfor ministeren vil have denne bemyndigelse, men det er ikke tilstrækkeligt for os, og jeg forstår på adskillige andre ordførere, at de har de samme betænkeligheder.

På baggrund af det, der forud er sagt

heroppefra, må jeg have lov til at slutte, at når dette lovforslag har været i udvalg, vil det komme til at se noget anderledes ud, end det gør i øjeblikket. Til den tid vil vi da tage endelig stilling til, hvordan vi vil stille os overfor dette lovforslag. Jeg håber imidlertid, at det materiale, man eventuelt vil få frem ved behandlingen i udvalget, vil blive stillet til rådighed for medlemmerne af folketinget, således at vi, der ikke deltager i udvalgsarbejdet, ikke er repræsenteret partimæssigt i udvalget, også får mulighed for at bedømme, hvad der foreligger af materiale og dokumenter til begrundelse af en eventuel ændring.

J. M. Pedersen: Mit parti er fuldstændig klar over, at for at drive forretningen Danmark er det også nødvendigt, at man har indsigt i, hvordan forholdene ligger indenfor landbruget, og jeg kan derfor tilslutte mig de udtalelser, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen fremførte om, at det er nødvendigt med en tælling af erhvervslivets produkter. Det er klart, at når vore forhandlere kommer til England og skal sælge vore landbrugsvarer, er de nødt til også at have oversigt over, hvor store kvanta æg, smør, bacon o. s. v. der kan forhandles om derovre, men dette spørgsmål hører nærmest ind under loven om erhvervstællingen af 1948, som vi fra vor side stillede os velvilligt overfor. Men derfra og så at gå til en sådan udvidelse som her foreslået af de to love, som står for at skulle afløses, er vi meget betænkelige ved. Når det drejer sig om en så stor udvidelse, vil det også kræve en stor og dyr administration, det følger altid med, når man skal føre en sådan kontrol, og det er vi ikke glade for at gå med til. Vi synes, det er et for stærkt indgreb i private erhvervsinteresser, i mange tilfælde bliver det i private personers interesser.

Jeg vil ikke begynde at citere de forskellige avisartikler, som har været fremme. Der har været skrevet meget om, hvor farligt det kunne være og hvor betænkeligt